

Posudek oponenta diplomové práce Anety Prchalové na téma „Ochrana spotřebitele v rozhodčím řízení“.

Autorka zvolila velmi aktuální téma práce, protože novela zákona o rozhodčím řízení chránící spotřebitele je účinná poměrně krátkou dobu a nelze tedy vycházet ze zavedené judikatury. Autorka se proto opírala zejména o časopisecké články obsahující v řadě případů i protichůdné názory. Autorka ve většině případů protichůdnost názorů zvládla vlastním úsudkem a upozornila i na několik chyb v zákoně i na jeden případ, kdy nepozornost zákonodárce v jednom zákoně v podstatě zmaří celou novou právní úpravu, nedojde-li k nápravě. Tyto skutečnosti svědčí o tom, že se autorka práci věnovala velmi svědomitě a pečlivě a myslím, že zvolené téma zvládla dobře.

K práci bych měl několik poznámek, kdy ne všechny mají povahu výtky, ale spíše námětu k zamyšlení.

První z nich je otázka, zda spory určovací mohou být předmětem rozhodčího řízení, tj. zda v těchto sporech lze nebo nelze uzavřít smír ?

Na straně 10 a 11 autorka uvádí, že smír je typický pro sporné řízení a dohoda je možné i v nesporném řízení, v tomto řízení podléhá vždy schválení soudem. Uvedené vymezení podle mého soudu není správné. Ve sporném řízení je to právě schválení soudu, které povyšuje smír na exekuční titul. V nesporném řízení se o smír nejedná, zde uzavíraná dohoda se obecným ustanovením o soudním smíru neřídí a smírem není.

Dále se autorka nezabývala otázkou, zda by úplná transformace směrnice EU 93/13/EHS do občanského zákoníku, k níž nedošlo právě v oblasti rozhodování sporů ,mohla znamenat nemožnost rozhodovat spotřebitelské spory před rozhodcem ?

Dále neznám názor autorky na jí citované dělení rozhodčího nálezu na celkový a konečný, když konečný nález může být podle autorky citace vydán i jako částečný, protože je konečně rozhodnuto o části nároku (viz strana 43). Podle mého názoru takový názor není správný.

Totéž platí o citovaném názoru stejného zdroje na straně 46, že mezitímní rozhodčí nález nelze napadnout návrhem na přezkoumání soudem. V takovém případě by bylo nepřezkoumatelné rozhodnutí o právním základu poškozující spotřebitele a soud by zrušil například konečný nález obsahující výši nároku. Takový stav je neudržitelný a absurdní.

Celkově hodnotím práci jako velmi dobrou, psanou dobrým jazykem a obsahující citace zdrojů v práci užitých.

Práci proto doporučuji k obhajobě a při obhajobě bych chtěl znát názor autorky na soudní praxi, která nutí rozhodce v řízení aplikovat jednotlivá ustanovení o koncentraci podle občanského soudního řádu.

Práci hodnotím stupněm : Výborně

JUDr. Tomáš Pohl

V Praze dne 13.8. 2013